

Lovforslagene overgik uden udvalgsbehandling til 2. behandling, der imidlertid — efter forslag af *Qvist Hansen* (S) — blev afbrudt, idet man fandt det ønskeligt, at et udvalg fik lejlighed til at beskæftige sig med sagen, hvilket også skete.

I udvalget rejstes spørgsmålet om en *præmienedsættelse*, og handelsministeren oplyste herom, at der allerede var optaget forhandlinger mellem de interesserede parter om en sådan ned-sættelse. Udvalget indstillede lovforslagene til vedtagelse med den ovennævnte forkortelse af deres løbetid.

I den ændrede form vedtoges lovforslagene enstemmigt i begge ting; i landstinget afholdt retsforbundets repræsentant sig fra at stemme.

72. Lov om forlængelse af lov om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs. (Minister for handel, industri og søfart *Rytter*). [A. sp. 2957. — C. sp. 137 og 151].

Fremsat i *folketinget* 7/11 (F. sp. 740). 1. beh. 14/11 (F. sp. 1044). Partiernes ordførere: *Qvist Hansen*, *Damsgaard*, *Asger Jensen*, *A. C. Normann*, *Verner Larsen* og *Lynnerup Nielsen*. Henvist til samme udvalg som nærmest foregående sag. Betænkning (B. sp. 197) afgivet 9/12. (Ordfører: *Asger Jensen*). 2. beh. 18/11 og 11/12 (F. sp. 1101 og 1630). 3. beh. 11/12 (F. sp. 1634). *Oversendt til landstinget*. 1. beh. 12/12 (L. sp. 308, jfr. 307). Partiernes ordførere: *Erik Jacobsen*, *Villemoes*, *V. Knudsen* og *Axel Christensen*. 2. beh. 12/12 (L. sp. 312). 3. beh. 12/12 (L. sp. 317). *Loven stadfæstet 17. december 1952*. (Lovt. nr. 429).

Ved lov nr. 495 af 19. december 1951 (årbog 1951—52, side 296) blev lov nr. 184 af 4. maj 1939 om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs forlænget indtil udgangen af året 1952. Den forlænges herved yderligere for et år til *udgangen af året 1953* (i stedet for som oprindeligt foreslået for tre år til udgangen af 1955).

I bemærkningerne til lovforslaget oplyses, at der ved den sidste forlængelse „havde været ønsket fremme om en nærmere overvejelse af *det økonomiske grundlag* for videreførelse af instituttet, og det fandtes derfor naturligt kun at forlænge lovens gyldighedstid med 1 år.

En sådan overvejelse har nu fundet sted med det resultat, at instituttet bør videreføres på sit nuværende grundlag indtil